

ПРОТОКОЛ

№ 332

гр. Варна, 03.11.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Румяна Панталеева

Членове: Р. Ант. Тончева
Десислава Ст. Сапунджиева

при участието на секретаря Петранка Ал. Паскалева
и прокурора С. Г. Я.

Сложи за разглеждане докладваното от Десислава Ст. Сапунджиева
Въззивно наказателно дело от общ характер № 20233000600195 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

За Апелативна прокуратура – Варна се явява прокурор **Я.**

Жалбоподател-подсъдим **К. Д. Д.**, редовно призован, явява се лично, като се води от органите на РД „Охрана Варна и с **адв.Д. Д.** от **АК-Шумен**, редовно упълномощен.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам искания за отводи.

АДВ.Д.: Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

по реда на чл.186, ал.6 от НПК:

АДВ.Д.: Уважаеми Апелативни съдии, моля да бъде уважено искането за възстановяване на срока. Ще мотивирам искането със следните доводи и факти. Получих съобщението, че са изготвени мотивите на 11., ведно със съобщение, в което ми беше указан седемдневния срок. На 12.10. тази година

посетих моя подзащитен в затвора в гр.Сливен, където се намира и следствения арест. По време на посещението разбрах от К., че той е получил мотивите без разпореждане в което да му е указан срок, в който да бъде изложено становището по отношение на мотивите. Обсъдихме неговото и моето становище, макар, че той ги беше получил предходния ден. Предвид на факта, че за него нямаше срок, аз това нещо го знам и го чух още в телефонния разговор преди да го посетя в сливенския затвор, аз останах с убеждението, че наистина за него няма срок. Помолих го да провери в помещението и след това да ми се обади. Той ми каза че няма срок, няма разпореждане в което да му е указан срок. По време на разговорите между нас възникнаха и разногласия, свързани с отделни становища по отношение на постановените от уважаемия съд мотиви. Уговорката ми с него беше докато аз не получа от него точно и ясно негово лично становище да не подавам становище към касационната жалба, която е навременно подадена. К. ми се обади на 20., изготвих ги на 23. и на 25. ги депозирах в Апелативен съд Варна. При разговора с него, К. ми обективира, че съпругата на неговия баща е терминално болна от онкологично заболяване и се чуди за кое по напред да мисли. Беше много подтиснат. Считам, че отдалечеността между мен и моя подзащитен, едностранната връзка с моя подзащитен, както и факта, че за него не е достигнало разпореждане, указващо му срока за причина и то причина, която е по чл.186, ал.1 - уважителна причина да бъде възстановен срока.

Мотивира ме също това искане с факта, че липсата на разпореждане, указващо му срока до голяма степен препятства неговите права, възведени в чл.15 от НПК, а именно право на защита, а така също и възведените в чл.6 от ЕКЗПЧИС, а именно правото му на справедлив съдебен процес. За най-голямо съжаление съпругата на неговия баща почина на 01.11. Прочетох вчера и определението за отказа да посети и да се сбогува с госпожа Оксана Д.а, затова нямам и какво да кажа. Считам за резонно и законосъобразно това мое искане за възстановяване на срока, и моля за Вашата дискреция и за Вашия съдебен акт в този смисъл. Аз самия бях доста експлозивен когато подадох на 25. Допълненията, и бях доста остър за което се извинявам на уважаемия съдебен състав. Но наистина разпореждане във вида в който трябва да го получа не съм получил. Получих само съобщението, с описано вътре приложено разпореждане, но разпореждане не съм.

Моля ако разрешите да бъде допуснат до разпит бащата на К., който е пред съдебна зала, по отношение на това какво е споделял К., когато са разговаряли по телефона в рамките на темпоралния срок, указан за мен като негов защитник. Това е моята молба.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми Апелативни съдии, моля да се остави искането за възстановяване на срока като неоснователно без уважение. С оглед съдебната практика решение № 52 от 01.03.2017 по ЧНД № 187 от 2017 г. на Трето нак. отд. и решение № 335 от 01.09.2010 г. по н.д. № 278 от 2010 г. на Трето нак.отд., недобрата и нарушена комуникация между защитник и подсъдим не е основание за уважаване на искане за възстановяване на срок, в каквата насока бяха изложени доводи.

На следващо място, и на подсъдимия и на неговия защитник са били изпратени редовни съобщения за изготвени мотиви към постановения съдебен акт и със същите тече този срок, както и за прокуратурата, евентуално при подаване на жалба, респ.протест. В конкретния случай е била подадена касационна жалба, и на мен не ми става ясно какви доводи следва да изложи подзащитния на адв.Д., че видите ли той да пише допълнение към тази касационна жалба, като в конкретния случай за мен би било комуникация по отношение на основния документ, а именно касационната жалба, но не и към допълненията, които във всеки един следващ момент могат и да бъдат и оттегляни при несъгласие на подзащитния. Срокът и за двамата е изтекъл.

На следващо място, не е спазена и процедурата по чл.186, ал.3, която гласи, че едновременно с подаването на молбата за възстановяване се извършва и действието, срока, за което е пропуснат, а пък действието е извършено на 26, т.е. на 25. е допълнението, а на 26. Е молбата, а същите трябва да са едновременно. Но основния аргумент, който Ви излагам е, че не следва да се възстановява срока.

ПОДС.Д.: Мисля, че беше казано всичко от адвоката ми. Единственото, което може би да потвърдя, че не съм получил лично аз по никакъв начин уведомление за срок, и през цялото това време съм си мислел, че няма срок и, че е достатъчно, че сме подали жалба още след делото.

Съдът, след тайно съвещание, като взе предвид изложеното в искането, инициращо настоящото произнасяне, данните по делото и становищата на

страните, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.186 от НПК, и се инициира с молба от адвокат Д. Д., като защитник на подсъдимия К. Д., в която твърди наличие на уважителни причини за пропускане на срока по чл.351, ал.5, т.1 НПК.

Въззивният състав е постановил нова присъда, в чийто срок за обжалване, изтекъл преди изготвяне на мотивите, адвокат Д. е депозирал жалба, в която са били посочени искането и касационните основания, но не и данните, които ги подкрепят. В последствие, с изпращане на мотивите, му е бил даден седемдневен срок да отстрани горния пропуск, като изрично му е било указано, че при неизпълнение следва връщане на жалбата съгласно чл.351, ал.5 НПК. Съобщението с тези указания е било връчено на адвокат Д. на 11.10.23 г., при което законният срок е изтекъл на 18.10.23 г.

След изтичането на този срок, на 25.10.23 г., е постъпило допълнение към касационната жалба, а на 26.10.23 г. е депозирана и молба за възстановяването му. Като причини срокът да бъде пропуснат, защитникът сочи, че:

- към мотивите не е получил съдебен акт, с който точно и ясно да му бъде указан номера на акта и срока за депозиране на допълнение,

- при среща с подзащитния си в ареста на 12.10.23 г. е разбрал, че последният не е получавал разпореждане, указващо му срок за депозиране на допълнение, и

- подсъдимият го е помолил да не депозира допълнение, докато не му предаде своето становище срещу присъдата, което станало на 20.10.23 г.

Настоящият състав не счита изложените причини за уважителни.

Първата посочена причина не отговаря на действителното положение. Резултатът от проверката за редовност на касационната жалба на адвокат Д. е обективиран в разпореждане на съдията-докладчик № 318/03.10.23 г. Разписката, с която се уведомява адвокат Д., подписана лично от него на 11.10.23 г., има съдържание, с което се възпроизвеждат точно дадените с този съдебен акт указания и седемдневния срок за тяхното изпълнение. В разписката е посочено също, че нейно приложение е и самото разпореждане.

Относно втората причина - подсъдимият не е упражнил правото си да подаде касационна жалба, а съдът не е бил длъжен да му връчва разпореждането, съдържащо указания за отстраняване на нередовности по жалба, подадена от неговия защитник, който е самостоятелна страна в процеса.

И във връзка с третата причина - съобразно практиката на ВКС, уважителните причини по смисъла на чл.186, ал.1 от НПК са обективни, и стоят извън волята на страната, упражнила правото си жалба, като са възникнали след постановяване на акта, подлежащ на обжалване. Присъдата е обявена в присъствието на страните, а мотивите към нея са връчени на подсъдимия на 06.10.23 г. Адвокат Д. сочи, че е посетил подзащитния си на

12.10.2023 г., и в този момент както подсъдимият е бил запознат с мотивите, така и защитникът му е бил уведомен за необходимостта да уточни данните, подкрепящи касационните основания, т.е. при тази тяхна среща не е имало пречки да се съгласува защитната линия.

Налага се извод, че в законния срок, който му е указан и изрично от съда, пред адвокат Д. не са стояли пречки от обективен характер, препятстващи го да приведе жалбата си в съответствие с изискванията на чл.351, ал.1 от НПК, при съществуващата възможност и след този срок тя да бъде допълвана съгласно чл.351, ал.4 от НПК, поради което и по реда на чл.186, ал.6 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адвокат Д., защитник на подсъдимия К. Д., за възстановяване на срока по чл.351, ал.1, т.5 от НПК.

Определението е окончателно.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.50 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____